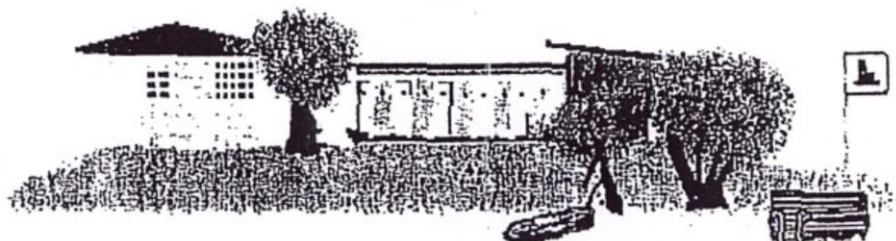
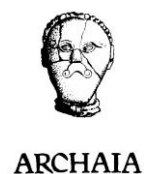

Spolek pro Senohrabskou plovárnu a přívoz
ŘÍČNÍ LÁZNĚ POD HLÁSKOU.

SENOHRABSKÁ PLOVÁRNA
L. P. 2021

Dvacátá pátá plovárenská sezóna

Jestliže jsme doufali, že letošní sezóna již nebude poznamenána epidemií nemoci Covid-19 a budeme se moci vrátit do normálních kolejí, bohužel jsme se přepočítali. V průběhu března se situace natolik zhoršila, že jsme mohli sezonu zahájit spuštěním lodi na vodu 17. dubna poté, kdy bylo umožněno občanům cestovat opět z okresu do okresu. Přívoz totiž spojuje okres Praha-východ s okresem Benešov a tak jsme vlastně neměli koho převážet. Bohužel zákeřná nemoc postihla i některé naše kamarády a přátele a tak jsme jarní měsíce částečně prožili ve strachu o jejich zdraví. Podobně tomu bylo i s našimi aktivitami, jelikož se velmi obtížně něco plánovalo. Akce jsme domlouvali spíše nárazově, podle situace v daném období. Přesto se podařilo sezónu absolvovat bez větších komplikací, avšak rozhodně jsme nebyli spokojeni s naší nabídkou společenských a kulturních aktivit. Tradičně jsme letošní převoznickou sezonu zakončili vyzvednutím lodi z vody poslední sobotu v měsíci říjnu, což letos vycházelo na sobotu 30. října.

Podobně jako v loňském roce nebylo léto horké a příliš jsme se neohřáli. Duben i květen byl teplotně podprůměrný, srážkově spíše nadprůměrný a vlastní léto bylo velmi krátké. Dní, kdy teplota vystoupala nad 30 stupňů Celsia, bychom spočítali na prstech jedné ruky. Závěr srpna byl opět chladný a deštivý, vše nám však vynahradily pěkné dny v září a říjnu. Zkrátka se nám vrátilo léto, které pamatujeme z dob dřívějších a pomalu již zapomínáme na nedávná horká léta, kdy nám Sázava prakticky vyschla. Letos tomu bylo naopak a deštivý duben a květen několikrát přinesl poměrně vysoký stav vody, kdy bylo převážení krajně obtížné. V jednom případě, kdy hladina Sázavy vystoupala až nad první povodňový stav, jsme raději několik dnů vůbec nepřeváželi. V průběhu července se hladina řeky ustálila lehce nad dlouhodobým průměrem a takto vydržela prakticky až do konce sezóny.

Nevlídné počasí však nebránilo návštěvníkům plovárny v koupání, které bylo zahájeno spuštěním koupacího mola na vodu poměrně pozdě, až 5. června, právě z důvodu poměrně vysokého stavu vody. Plovárenskou sezonu jsme potom ukončily 25. září, kdy jsme ponton opět vyzvedli z vody. Přesto ještě poměrně krásné dny v závěru září i říjnu přilákali větší množství plavců, kteří se nořili pravidelně do sázavských vod ještě koncem října. Ostatně v souvislosti s pandemií se otužování stalo populárním sportem a jeho vyznavači se na plovárně objevují.

Květen a především červen byl opět obdobím školních výletů a tak se nám plovárna opět zaplnila desítkami dětí ze základních i středních škol. Je nutno podotknout, že počet škol, které navštěvují naši plovárnu, každým rokem roste a situace se postupně stává až neúnosnou. Bohužel se nám stále opakuje situace, že pedagogický dozor (a samozřejmě i jejich svěřenci) nedodržuje pravidla slušného chování a návštěvníkům plovárny znepříjemňují pobyt řevem, cloumáním koupacím molem, pohazováním odpadků či mlácením dveřmi

historických kabin. Nadále se snažíme návštěvníky plovárny slušně vychovávat a žádat o dodržování elementárních pravidel, ale bohužel bez většího úspěchu, jelikož vedení školních výletů bere prostor plovárny jako veřejný prostor, kde si mohou dělat prakticky cokoli. Výjimky samozřejmě potvrzují pravidlo a tak se často těšíme na již dobře známé školy, které se předem ohlásí, domluví si vše podstatné a můžeme jim poskytnout nadstandardní služby v podobě sportovního vyžití, soutěží, opékání buřtů na ohni či výletů lodí po řece Sázavě. V neposlední řadě jsme rádi, že našich služeb rádi a často využívají senohrabští školáci a sportovci, kteří zde občas trénují, přicházejí na výlety či pořádají drobné oslavy.

Naše záměry s pořádáním kulturních akcí bohužel, s ohledem na protiepidemická opatření, vzaly v letošním roce zaskvě a tak se nám podařilo uspořádat pouze jednu akci, kterou byla tradiční oslava narozenin našich kamarádů z osady Dejvické nádraží. Letos jsme slavili několik padesátin a převozník slavil narozeniny dvaapadesáté, takže plovárna se v posledním víkendu května (od 28. do 30. května) zaplnila zase desítkami známých a kamarádů, kteří se skvěle bavili. V sobotu jim k tomu zahráli i veteráni naší punkové a hardcoreové scény P.S., Tři čtury, Arrogant Twins a Střešovická kramle. Zážitek to byl velký, jelikož jak hudebníci, tak návštěvníci, mohli po delší době opět absolvovat skutečný živý koncert po dlouhých měsících zákazů a restrikcí. A skutečně jsme si to všichni užili. Byla to však bohužel poslední kulturní akce tohoto roku, jelikož jsme v současné nejisté době nechtěli nic připravovat, co by nakonec skončilo neúspěchem. V příštím roce se snad již situace uklidní a budeme moci realizovat více podobných hudebních lahůdek, na které jsme si v loňských letech navykli.

Mezi významnou společenskou událost letošního roku je nepochybně možno zařadit zasedání Středočeské archeologické komise, která sdružuje všechny archeologické organizace (muzea, památkové ústavy, ústavy), které působí na území Středočeského kraje. Zasedání se uskutečnilo na prosluněné plovárně v pondělí 14. června za poměrně hojné účasti. Sláva a krása naší plovárny se tak dostala do povědomí mnoha lidí z okresních muzeí a památkových ústavů, kteří vyjádřili velké poděkování za možnost místo navštívit a především se shodli na pravidelném každoročním zasedání na tomto místě. Sláva plovárny tak bude šířena dalšími směry a kanály mezi lidmi, kteří se zajímají o historii, a to bude zajisté dobrá reklama.

V tomto roce uplynulo již pět let od výběrového řízení na provozování senohrabské plovárny a našemu spolku dnem 30. dubna vypršela platnost nájemní smlouvy. Jelikož jsme v dostatečném předstihu požádali o prodloužení této smlouvy, došlo ještě před tímto datem 23. dubna k uzavření dodatku k této smlouvě, který specifikuje dobu nájmu na dobu neurčitou. Nebudeme tedy muset opětovně uzavírat nové nájemní smlouvy či dodatky k této smlouvě. Zároveň snad máme výhled na delší dobu s provozováním říčních lázní a otevírají se nám možnosti žádat o nějaké zajímavé dotační tituly. Nadále totiž

připravujeme s architekty a projektanty studii rekonstrukce a rozvoje mobiliáře říčních lázní ve smyslu již sepsaného projektu údržby, oprav, obnovy a provozu lázní, nového provozního a návštěvního řádu říčních lázní, přívozu a stanového tábořiště, podrobné ekonomické rozvahy a návrhu na zachování historického potenciálu místa, který člen výboru Vojtěch Kašpar připravil a předložil obci v rámci minulého výběrového řízení. Během roku jsme nadále konzultovali možnosti rozšíření plovárenského mobiliáře i služeb a především se zabývali možnými úpravami břehu pro větší komfort koupajících a pro zřízení vodáckého přístaviště pro pohodlnější vystupování a uvazování lodí. Detailněji jsme se rovněž věnovali možnosti nezbytné rekonstrukce stávajících kabin a velmi potřebné kultivace stávajících krajně nevzhledných sociálních zařízení. Je nám zcela jasné, že naše pravidelné a nevelké příjmy z lázeňské činnosti, stanování a sponzorských darů, nám realizaci takto velkorysého projektu neumožní. Proto příprava této studie je bezpodmínečným prvním krokem k následnému požádání o finanční podporu následné realizace. Naše stávající finanční prostředky nám doposud umožňují hradit pouze náklady na každodenní provoz a nezbytné drobné úpravy a opravy, ale například nezbytná rekonstrukce, či spíše téměř totální náhrada stávajících dožívajících kabin, je bohužel stále nad naše síly a bez finanční podpory obce či nějakých grantových subjektů si neporadíme.

Uzavření dodatku k nájemní smlouvě na dobu neurčitou je prvním správným krokem a svědčí o skutečnosti, že se stávajícím osazenstvem vedení obce máme velmi dobré vztahy. Ostatně paní starostka Jana Svašková i pan místostarosta Milan Kraut jsou na plovárně občasnými návštěvníky a v mnoha případech nám pomáhají řešit každodenní drobnosti a provozní komplikace (především s krajně nevyhovujícími a špatně fungujícími záchody). V této souvislosti je nutno zdůraznit, že se nám podařilo s významnou finanční podporou obce v uplynulých letech kompletně vyměnit elektroinstalaci v převoznickém domečku, připojit jej na nový rozvaděč, kompletně byla vyměněna a osazena nová dřevěná okna a střecha dostala nové okapy. Převoznický domeček rovněž v loňském roce dostal nový nátěr.

Bohužel se nám v letošním roce nepodařilo realizovat plánovanou rekonstrukci a zateplení podlahy v převoznickém domku, ani realizovat zpomalovací retardéry, které by odradily cyklisty od bezohledné jízdy přes plovárnu. Z tohoto důvodu nám v letošním roce výrazně klesly výdaje, které činily pouze 36.000,- Kč. Jednalo se především o nákup materiálu na drobné opravy a úpravy lázeňského mobiliáře či převoznické lodi (6.000,- Kč), avšak většina výdajů, vedle hygienických potřeb a drogistického zboží, v letošním roce směřovala k nákupu propagačních materiálů (knihy, pohledy, vizitky, apod.), které se obratem staly předmětem prodeje, tedy příjmů. Přestože epidemická situace nadále vyžadovala usilovné čištění a dezinfekci záchodů i sprchového koutu, nebyly letošní výdaje za tyto prostředky tak vysoké, jako v loňském roce. To bylo způsobeno skutečností, že mnoho čisticích prostředků nám zbylo z loňských masivních nákupů a především jsme mnoho věcí (především toaletní

papíry) dostali jako sponzorský dar od našich příznivců (poděkování směřuje především René Pospíšilovi). Tradičním výdajem se stala platba za elektrický proud obci Senohraby, která činila něco málo přes 10.000,- Kč. Jde tedy prakticky o identickou částku, kterou jsme i v letošním roce dostali od obce na náš provoz, podobně jako všechny senohrabské spolky. Tento příspěvek nám byl poukázán na náš účet na základě podpisu darovací smlouvy, v níž jsme vázání tento příspěvek využít na zvelebení plovárenského zařízení. Mezi posledními výraznějšími výdaji je nákup mulčovací kůry, kterou nám zadarmo přivezl Karel Rys, a kterou jsme použili na opětovné upravení záhonků v okolí čističky. Rovněž byl v průběhu jara kompletně opraven plůtek okolo čističky z bělavých sloupků z břízy bělokoré.

Naše příjmy, vedle stanování a dobrovolných příspěvků na plovárnu od našich návštěvníků, tvoří rovněž velkorysé dary našich členů a příznivců, kteří nám v roce 2021 zaslali na náš účet přes 12.000,- Kč. Všem našim mecenášům patří velký dík, zaslali jsme jim potvrzení o poskytnutí daru, který mohou uplatnit v daňovém priznání, a bylo jim jmenovitě poděkováno na členské schůzi, která se konala na konci listopadu (20. listopadu) v restauraci Baštírna na senohrabské plovárně. Nezanedbatelnou nákladovou položkou je pochopitelně benzín a oleje do sekačky, křovinořezu či motorové pily, avšak podobně jako v předchozích letech byly tyto komodity dodávány formou sponzorského daru zapsaným ústavem ARCHAIA Praha z.ú. Letošní vlhké jaro způsobilo poměrně dramatický růst trávy a tak bylo nutno během sezóny posekat celkem desetkrát traktorem a čtyřikrát křovinořezem, kterým udržujeme především břehy podél Sázavy a Mnichovického potoka, plochy podél plovárenského ohrazení a prostory Baštírny.

Poděkování rovněž patří našim dalším pravidelným sponzorům, především Jiřímu Halířovi, který nám pravidelně dodává překrásnou květinovou výzdobu do našich truhlíků na nových plotech, do květináčů či na záhonek před převoznický domeček. Vedle kompletní opravy schůdků do vody, kterou nám v loňském roce bezplatně zajistil, nás pravidelně zásobuje různým nezbytným spojovacím materiálem. Kytíčky nám v letošním roce opět dodal i Karel Kroužek. Karel Rys nám potom zadarmo přivezl mulčovací kůru. Rovněž bez nároku na honorář nám pomohl bagrem alespoň provizorně opravit brod přes Mnichovický potok, který je bohužel v havarijním stavu a při vyšších stavech vody nám proud podemílá břeh spodní loučky. Definitivní zpevnění a zajištění tohoto svahu je nepochybně důležitým úkolem příštího roku.

Bezpochyby nejvýraznějším zdrojem příjmů našeho spolku jsou dobrovolné příspěvky návštěvníků plovárny, prodej různých upomínkových předmětů, knih a pohledů či poplatek vybíraný za stanování. Ten jsme v letošním roce zvýšili ze zcela minimálních 50,- Kč za osobu a den na 100,- Kč za osobu a den, přičemž jsme se během sezóny nesetkali s žádným projevem nevole k výši tohoto poplatku. Díky tomuto kroku nám mírně stouply příjmy z těchto aktivit, ale tento pravidelný a postupný růst příspěvků do naší pokladny

je způsoben především krajně nevděčnou a úmornou snahou našich lázeňských, Zorky Wogatzke a Alice Svaté, zajistit tento bohužel nejdůležitější a nenahraditelný příjem do spolkové pokladny. Oběma v tomto případě náleží velké poděkování za tuto obětavou práci, která je ještě doprovázena nezbytným zajišťováním každodenního provozu plovárny, úklidem sociálních zařízení či nezbytnými zahradnickými činnostmi. Pouze díky jejich každodenním mravenčím činnostem, které nejsou naoko příliš vidět, na naši plovárnu přijíždí stále větší počet návštěvníků i stanařů. Jedinou odměnou za jejich práci je skutečnost, že mnoho návštěvníků se nám již pravidelně vrací a o jejich spokojenosti se můžeme dočíst v recenzích na většině dostupných sociálních sítích.

Výše jsme se pokusili stručně shrnout naše příjmy a výdaje v letošním roce, přičemž podrobnější informace ve formě příjmových a výdajových tabulek byly předloženy společně s podrobnou zprávou o hospodaření na členské schůzi 20. listopadu 2021 a budou publikovány v zápisu z jednání této výroční schůze.

Období protiepidemických opatření, ztráta možnosti cestovat na dovolenou do ciziny i jisté přesycení zahraničními dovolenými je nepochybně důsledkem stále rostoucího počtu návštěvníků plovárny. Na jedné straně jde o věc nepochybně potěšitelnou, která je bezpochyby způsobena i naší dlouholetou a usilovnou snahou popularizovat toto místo v dostupných sdělovacích prostředcích. Začali jsme vydáním mapy o památkách v okolí Senohrab, pokračovali knihou o historii této obce doprovázenou starými pohlednicemi a fotografiemi a postupně jsme pronikli do všech dostupných médií. Nejinak tomu bylo i v uplynulém roce. Vše zahájilo jarní natáčení České televize 5. května, kdy byl na plovárně natáčen dokumentární pořad nazvaný Na dovolenou! v cyklu Co naše babičky uměly a na co my jsme zapomněli. Pořad byl vysílán v neděli 13. června na programu ČT 1 a seznámil diváky se způsobem trávení volného času v dobách dávno minulých, především se zřetelem na senohrabskou vilovou kolonii a související pamětihodnosti, včetně a především říčních lázní. Kdo neměl možnost pořad vidět, je možno jej shlédnout v archivu České televize – odkaz: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/12059685760-co-nase-babicky-umely-a-na-co-my-jsme-zapomneli/220562220460022-na-dovolenou/vide/o/846457>. V úterý 3. srpna se potom přímo ze senohrabské plovárny vysílala reportáž na Ranním Radiožurnálu pod názvem Říční plovárnu v Senohrabech drží pohromadě nadšenci. Vedle převozníka Vojty Kašpara zde vystupovaly i naše lázeňské Ivanka Masopustová a Alice Svatá a bylo nám velkou ctí, že se naše plovárna dostala mezi nepočetné plovárny zařazené do cyklu Nejhezčí plovárny v Česku. Co je na nich kouzelného a kde je najdete? Pokud jste neměli to štěstí a reportáž jste neslyšeli, je ji možno i s obrazovým doprovodem shlédnout a poslechnout v archivu Českého rozhlasu – odkaz: <https://radiozurnal.rozhlas.cz/nejhezci-plovarny-v-cesku-8539226/2>. A aby toho letos nebylo málo, vyšel ještě v srpnovém čísle časopisu Venkov a styl osmistránkový rozhovor s naším převozníkem Vojtou Kašparem o převoznictví a našich říčních

lázních. Popularitu a prezentaci senohrabské plovárny jsme tedy v letošním roce rozhodně nepodcenili.

Nadále stoupající návštěvnost plovárny nás na jednu stranu samozřejmě nesmírně těší, ale na druhou stranu přináší i negativní vlivy s tím spojené. S rostoucí návštěvností pochopitelně roste i skupina lidí, kteří nerespektují základní pravidla slušného chování, natož provozní a lázeňský řád. Množí se tak případy vulgárního chování, když odhlédnu od skutečnosti, že značná část lidí nezdraví a na plovárně se chovají tak, jako by nás vůbec neviděli. Bohužel se množí i případy poškozování mobiliáře plovárny, který musíme pravidelně opravovat. Je sice jasné, že na základě uzavřené nájemní smlouvy musíme respektovat přání obce, že vstup do areálu říčních lázní je zdarma, ale kde dnes najdete byť přírodní koupaliště, kde je vše, včetně udržovaného areálu a čistých záchodů, zdarma. Značnou část návštěvníků spíše zaskočí skutečnost, že je vše zdarma a rádi nám dobrovolně přispějí na provoz plovárny často i nemalým penízem. Jsou ale rovněž tací, kteří nám důrazně sdělí, že nevědí, za co by měli platit. Vždyť již zaplatili dost v restauraci a snad si to tady tedy mohou v klidu sníst, vypít a ještě vyhodit odpadky. S volným nezaplatněným vstupem na plovárnu nabývají návštěvníci dojmu, že se nacházejí ve veřejném prostoru, kde je vše dovoleno a není nutno se řídit provozním a lázeňským řádem či slušným přáním osazenstva plovárny, aby se chovali alespoň v rámci elementární slušnosti.

Podobně je tomu bohužel i s návštěvníky plovárny, kteří si pletou plovárnu s psovárnou a prohánějí své mazlíčky bez košíku a na volno mezi koupajícími se dětmi. Dokud se nestane nějaký větší malér, dráždí tento způsob venčení psů na plovárně výhradně nás a některé návštěvníky. Již několikrát jsme museli řešit vzájemné konflikty čtyřnohých přátel člověka a samozřejmě i následných konfliktů jejich majitelů. Dříve či později však dojde ke zranění někoho z návštěvníků a pochopitelně nejnáchylnější jsou v tomto případě děti. Přestože volný pohyb psů na plovárně je zakázán obecní vyhláškou i provozním řádem říčních lázní, prakticky až na výjimky tento zákaz nikdo nerespektuje. Jde samozřejmě vždy o domluvu a ohleduplnost. Asi nikomu nevádí volně pobíhající či koupající se pes v době, kdy na plovárně ještě nejsou její návštěvníci. Často se nám však bohužel stává, že po plovárně běhá několik psů, ti se koupou mezi plavci, následně se oklepávají mezi lidmi na dekách či přes deky přímo přebíhají. V neposlední řadě je stále rostoucí množství návštěvníků plovárny se čtyřnohými kamarády doprovázeno stále čtenějším výskytem psích výkalů na plovárně a především pohozených klacků, které jsme nuceni každodenně sbírat, aby se nám následně nedostaly do sekačky.

Další problematikou a stále rostoucí skupinou jsou sveřepý cyklisté, které neodradily ani početné cedule, zákazy vjezdu či zpomalovací retardéry při vstupech na plovárnu. Slušně míněné žádosti o respektování zákazu jízdy na kole po plovárně se často mívají účinkem a občas býváme i slovně napadáni. Pro cyklisty byla zbudována cyklostezka, která vede okolo plovárny, je značena a je

pouze o několik desítek metrů delší, než zkratka přes plovárnu. Zvýšený pohyb cyklistů v posledních letech způsobil, že na spodní loučce nám postupně mizí tráva a jejím středem vede hluboko zaříznuté vyježděné koryto plné bahna v dobách deštivých či polétavého prachu v horkých dnech. Ten projíždějící cyklisté nadále víří a znepříjemňují pobyt návštěvníkům plovárny. A to již nehovořím o nebezpečí úrazu. Co by se například stalo, kdyby dospělý člověk na těžkém elektrokole zachytil některé z pobíhajících dětí, raději nechceme domyslet. Nezbyvá nám nic jiného, než soustavně neukázněné cyklisty a pejskaře upozorňovat na jejich nevhodné chování. A samozřejmě poděkovat těm, kteří naše prosby respektují a snášet v lepším případě nadávky od těch, kteří si myslí, že si nerespektováním našich prosb pozvednou pošramoceně sebevědomí.

Domníváme se, že zavedením alespoň symbolického vstupného bychom odradili pejskaře od venčení psů na plovárně a cyklisty od zkracování si cesty přes plovárnu. Vždyť hlavním argumentem obce v této věci je skutečnost, že říční lázně jsou obecní a tudíž by občané Senohrab měli mít vstup na plovárnu zdarma. To lze samozřejmě velmi jednoduše zajistit, jelikož většinu senohrabských již za ta léta známe a samozřejmě je možné jim vystavit nějaké permanentky. Ostatně tak tomu dříve i bývalo. Zavedení symbolického vstupného do areálu lázní je dle našeho názoru krok správným směrem, který by rovněž umožnil takto získané prostředky investovat do dalšího rozvoje a záchrany lázeňského mobiliáře. Jednou z nejnepříjemnějších a nevděčných úloh našich lázeňských je totiž přesvědčovat lidi o možnosti dobrovolného příspěvku na provoz plovárny. Proto se snažíme nadále rozvíjet i doplňkový prodej různého sortimentu od knížek o historii obce, přes krásné fotografické knížky Františka Dostála zachycující plovárenský život v našich říčních lázních až po drobnosti typu turistických vizitek, pohlednic, známek, omalovánky pro děti, náušnic či magnetek. Pro děti se snažíme mít vždy nějaké nafukovací plovárenské doplňky a rodičové často ocení, že máme k půjčení či prodeji vždy několik nafukovacích plovacích kruhů, křidélek či matrací, které si v roztržitosti nechali doma. V neposlední řadě se průběžně snažíme nakupovat sportovní potřeby, které sportovním a hravým návštěvníkům nabízíme k ukrácení dlouhé chvíle. Vedle tradičního ping-pongu, míčových her, kroketu, petangu či kajaku a kánoí jsme v letošním roce zakoupili nový paddleboard, který se stal oblíbeným doplňkem pobytu u řeky.

Bohužel se nám v uplynulém roce nepodařilo realizovat několik našich záměrů, které tedy odsouváme na příští rok. Finanční situace našeho spolku nám prozatím neumožňuje uvažovat o rozsáhlejší rekonstrukci lázeňského mobiliáře a tak se postupně soustředíme na opravu převoznického domečku. V současné době je úkolem číslo jedna repase, oprava a především izolace stávajících a nevyhovujících podlah. Jejich životnost je v současné době již za zenitem a především širokými spárami stále utíká velké množství tepla, což rovněž nesvědčí celodřevěné stavbě. V časných jarních i podzimních měsících je

bohužel v chaloupce značně vlhko a chladno. S tím potom souvisí i naše snaha po rekonstrukci podlah realizovat zprovoznění komínu a instalaci kamen na živé teplo.

Dlouhodobým úkolem je nadále pravidelná údržba a doplňování plovárenské zeleně a především bychom chtěli realizovat vkusné a funkční zábrany proti bezohledným cyklistům u vchodů na plovárnu v podobě zatravnovacích schodovitě uspořádaných bloků. Ty by snad navrátily alespoň částečně zeleň do pochozích míst spodních partií plovárny a zneprjemnily vjezd cyklistů do prostoru lázní. Dalším podstatným úkolem následujícího období je bezpochyby oprava brodu přes Mnichovický potok a zpevnění vymletého břehu v místě kontaktu brodu se spodní loučkou. Zde došlo v minulých letech k výraznému podemletí břehu a hrozí destrukce svahu i s nedávno instalovanými ploty. Nadále chceme pokračovat v přípravě komplexní studie revitalizace, obnovy a dostavby plovárenského mobiliáře, jelikož rozšiřující se sortiment sportovních potřeb, lázeňských doplňků a především vzrůstající zájem návštěvníků plovárny o lázeňské kabiny nás staví před obtížný úkol všechny výše zmíněné potřeby uspokojit.

S velkou nadějí hledíme do nové sezóny, která snad již bude minimálně zasažena nevyzpytatelnou pandemií nemoci Covid-19. Jelikož jsme v letošním roce uspořádali pouze jedinou větší kulturní akci (oslava narozenin našich kamarádů a přátel z Dejvického nádraží), chtěli bychom v příštím roce v dříve nastaveném trendu pokračovat a uspořádat alespoň dvě až tři podobné akce. Především se bude jednat o zrušený, a snad na příští rok přeložený, koncert Pražského Ukulele Bandu, skupiny Cuprum a příslibeného Yo Yo Bandu, který bychom chtěli realizovat v průběhu června. Dalším koncertem bychom se chtěli rozloučit s létem někdy v průběhu září.

Nejvýznamnější sportovní událostí uplynulého roku byl tradiční turnaj ve stolním tenise, který se za krásného počasí konal 14. srpna. Letos se jednalo o jubilejní, již dvacátý, ročník, který opět přinesl krásné zápasy a napínavé rozuzlení. Z více než dvaceti účastníků dospělé kategorie bylo letos mnoho velmi kvalitních hráčů, kteří měli zásluku o narušení hegemonie Martina Pitra, avšak přes velmi dobré výkony svůj titul Martin obhájil, když ve finále porazil Tomáše „Vopíčka“ Jirana. Na třetím místě skončil, stejně jako v loňském roce, Lukáš Hrachovec. Velmi potěšitelnou skutečností je rostoucí počet zástupců kategorie juniorské, kde se velmi kvalitními výkony, nesoucími srovnání s hlavní kategorií turnaje, blýskli někteří rodinní příslušníci mladších ročníků nám dobře známých starších hráčů. Šlo především o sourozence Hnátkovi, Kroužkovi a především syna pozdějšího vítěze Martina Pitra. Zkrátka a dobře, na plovárně vyrůstající omladina nám ukázala radost ze hry, její vysokou kvalitu a především poukázala na skutečnost, že o osud turnaje a jeho další pokračování se nemusíme obávat. Turnaj již dvacet let vzorně připravují a sponzorují rodiny Líbalových a Hnátkových, kterým za tuto ušlechtilou činnost náleží velký dík. V souvislosti s ročníkem následujícím je nezbytně nutné realizovat výraznější

opravu našeho betonového dvorce, který již bohužel má svá léta a začíná být místy nevyhovující.

Kromě výše zmíněných kulturních a společenských akcí si plovárna žila po celou sezónu svým vlastním životem. Zvláště v červnu a červenci jsme mohli několikrát konstatovat, že kapacita stanového tábořiště byla skutečně na hranici svých možností a je velmi příjemné, že k nám jezdí stále více vodáků, stanařů a to především těch, kteří mají toto místo rádi a chovají k němu přirozenou úctu. Z tohoto důvodu jsme v letošním roce nezaznamenali výraznější problémy či konflikty s našimi návštěvníky. Příjemným návštěvníkům se vždy snažíme maximálně vyjít vstříc a velmi často jsme odměněni, kromě finančních darů, i tou nejpříjemnější odměnou, totiž pochvalou. Nic nevyrovná milá slova, s nimiž se naši návštěvníci s námi loučí se slovy, bylo tu krásně, máte to tu moc pěkné a budeme se těšit zase příště. Pro zájemce, především děti, jsme pořádali projížďky na převoznické lodi a přežili jsme i nájezdy desítek školních výletů. Pravidelně nás navštěvovali naši kamarádi, kteří často přiložili ruku k dílu a pomohli nám se zajištěním jednotlivých akcí, sponzorským darem či velkorysým příspěvkem.

Loňský (covidem poznamenaný) rok neumožnil konat žádnou z plánovaných svatebních veselí, ale oba páry na plovárnu nezanevřely a tak jsme v průběhu léta byli svědky dvou velmi příjemných, neokázalých a krásných svateb. Nejdříve si přímo na plovárně řekli své ano 9. července Jakub a Iva Bartošová a následovali je 11. září Bára Hakenová a Jiří Zilvar. Kromě obřadu si novomanželé na plovárně uspořádali i posvatební veselí a byli jsme rádi, že odjížděli šťastni a spokojeni. Novomanželům přejeme mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti a především, aby jim v říčních lázních uzavřený svazek manželský co nejdéle vydržel. Doufáme, že se jim netradiční svatba v kulisách naší plovárny líbila a naše poděkování směřuje rovněž za velmi kultivované chování svatebčanů i jejich hostů. Obě letošní svatby prokázaly, že plovárna je skutečně stvořena pro společenské akce různého druhu.

Když již hovoříme o svatbách, musíme se zmínit ještě o jedné významné společenské akci, která se uskutečnila 14. srpna pod přístřeškem na senohrabské plovárně. V tento den oslavili svoji diamantovou svatbu Květa a Antonín z rodu Kotlánů, přičemž velmi příjemnou a milou veselici pro ně uspořádala jejich fantastická rodina v čele s Romanem Kotlánem. Nezaměnitelní osadníci nedaleké chaty Huberta na třetí loučce jsou dlouholetými členy našeho spolku, jeho dobré duše, mecenáši, sponzoři a především lidé rozdávající radost a štěstí všemi směry. Setkání s nimi je vždy neskonalým potěšením a doufáme, že si krásnou oslavu jejich těžko uvěřitelného jubilea užili. A my jsme byli šťastní, že jsme mohli být u toho. Oběma oslavencům přejeme pevné zdraví a dlouhá léta ve svazku manželském a doufáme, že nás budou svojí přítomností nadále těšit a naplňovat životním optimismem.

Přestože jsme v letošním roce na zlenickém hradě nerealizovali žádné archeologické výzkumy, ani neprobíhala žádná stavební aktivita, byli jsme

v pravidelném kontaktu s členy Klubu přátel hradu Zlenice, s nimiž jsme připravovali a konzultovali připravované společné akce. Především jsme poskytli azyl účastníkům tradičního festivalu středověkých řemesel (Den řemesel v podhradí), který se letos konal již podesáté pod názvem Oživlý středověk o víkendu 17. a 18. července. A samozřejmě jsme se, společně se členy Klubu přátel hradu Zlenice, zúčastnili tradiční vzpomínkové akce na profesora Tomáše Durdíka, který dlouhá léta vedl archeologický výzkum na zdejší hradě. Tentokrát jsme se sešli u hradního paláce v sobotu 25. září a zavzpomínali na tuto významnou osobnost naší medievistiky a středověké archeologie, která měla blízký vztah ke členům našeho spolku i k našim říčním lázním.

A závěrem ještě k tradičním činnostem a osobám, které se v letošním roce výrazně podílely na provozu říčních lázní a přívozu. Provoz přívozu jsme zahájili o něco později, z důvodu vládního nařízení o zákazu pohybu osob mezi okresy. Loď tedy byla spuštěna na vodu až 17. dubna a v průběhu dubna i května jsme jezdili pouze o víkendech a svátcích. Čtyři letní měsíce (červen až září) jsme převáželi každodenně a v říjnu opět pouze o víkendech a svátcích, přičemž loď jsme letos nechali na vodě do soboty 30. října. Během roku zajišťovali provoz přívozu Vladimír „Mates“ Matoušek a Vojtěch Kašpar, avšak bohužel zhoršující se zdravotní stav Vladimíra Matouška tuto pravidelnost často narušil. V několika případech jsme museli narychlo povolat záskok a tak se nám letos u bidla vystřídal větší množství bývalých či potencionálních převozníků. Za tyto nárazové záskoky všem patří velký dík, jednalo se především o Pepu Hoffelnera a Věrušku Hoffelnerovou a oba jejich syny, Honzu a Petra, kteří nám někdy skutečně vytrhli trn z paty a zajistili bezproblémový provoz přívozu. Je potěšitelné, že některé dny pravidelně převážel Tomáš Hnátek a Verunka Hnátková, kteří by se snad v dohledné době mohli na provozu přívozu rovněž podílet. A v období krize nejvyšší nám vypomohla i Ivanka Masopustová, která prokázala, že staré poctivé převoznické řemeslo se nezapomíná. Bohužel s koncem převoznické sezóny se na konci října výrazně zhoršil zdravotní stav našeho dlouholetého převozníka Vladimíra „Mateše“ Matouška, který je v současné době hospitalizován v benešovské nemocnici. Pochopitelně mu přejeme brzké uzdravení a návrat k jeho milované řece, avšak musíme myslet i na skutečnost, že již příští sezónu nebude moci převážet minimálně v rozsahu, na jaký jsme byli doposud zvyklí. Potěšitelnou zprávou je fakt, že se nám okruh potencionálních převozníků v posledních letech rozrůstá, ale zajistit bezproblémovou a pravidelnou dopravu přes řeku v příští sezóně si bez něj dokážeme jen velmi obtížně představit. Tak mu držíme palce, abychom se s ním opět u vody setkali.

A samozřejmě největší dík patří našim lázeňským, Alici Svaté a Zorce Wogatzke, které fakticky zajišťují s nadstandardním nasazením vlastních sil provoz a fungování plovárny, zásadně se podílejí na vybírání dobrovolných příspěvků na provoz lázní či asistují při všech možných akcích a zajišťují jejich

bezproblémový průběh. Občas v době jejich nepřítomnosti s těmito krajně nevděčnými úkoly vypomohla Věrka Hoffelnerová, Ivanka Masopustová či Verunka Hnátková.

Kromě členů sdružení se na mnoha aktivitách v průběhu několika víkendových brigád podílelo velké množství příznivců či členů našeho spolku, kterým bychom rádi tímto poděkovali. Bez jejich pomoci bychom se velmi často neobešli. Vedle již výše vyjmenovaných sponzorů a mecenášů bych velice rád poděkoval těm, kteří nám pravidelně pomáhají s těžšími a obtížnými činnostmi, jako je spouštění a vyndání lodi z vody či instalace a úklid koupacího mola. Vedle tradičních pomocníků Jirky Halíře či Jirky Růžka nám stále více přicházejí pomáhat mladší senohrabští kluci. Jejich pomoci si vážíme a především nás těší, že si touto formou uvědomují, že ta plovárna je především jejich, senohrabáků, a jakou si jí udělají, taková bude. V neposlední řadě musíme poděkovat osazenstvu pohostinského zařízení Baštína, které nám poskytuje celoročně nadstandardní služby pohostinské, ale rovněž kamarádské. Vzájemná spolupráce a výpomoc je pro každodenní chod říčních lázní i občerstvovacího zařízení nezbytná. Ostatně na zahrádce či ve zdech tohoto pohostinství domluvíme vždy nejpotřebnější a nejpodstatnější věci. A rovněž díky ochotě zdejšího personálu jsme opět mohli bilancovat letošní rok na společné členské schůzi 20. listopadu v útulném a vytopeném sále zdejšího vyhlášeného podniku.

Naše aktivity a plány byly v průběhu roku průběžně zveřejňovány na našich webových stránkách **www.plovarna-senohraby.cz**, jejichž náplň zajišťuje Vojtěch Kašpar a finální podobu jim dává webmaster Michal Svatý, kterému patří za tuto nezištnou činnost převeliký dík. Velké díky za propagaci naší plovárny potom samozřejmě patří Alici Svaté, která zřídila a provozuje naše facebookové stránky **Říční lázně Senohraby**.

Na závěr bilancování uplynulé sezóny je nutno tradičně zopakovat nezbytné zákonem stanovené informace. Spolek je standardně zapsán ve spolkovém rejstříku vedeném Městským soudem v Praze a veškeré náležitosti jsou do rejstříku doplněny (stanovy našeho spolku, zápis z ustanovující členské schůze z 15. listopadu 2014 i zápis z poslední volební členské schůze z 9. listopadu roku 2019). Kolektivním statutárním orgánem Spolku je od 9. listopadu 2019 (na dobu pěti let) výbor, pracující ve složení Věra Hoffelnerová, Vojtěch Kašpar, Iveta Kláková, Ivana Masopustová a Alice Svatá, přičemž zastupovat spolek navenek může kterýkoliv z členů výboru samostatně. Areál říčních lázní provozujeme na základě dodatku č. 1 ze dne 23. dubna 2021 k platné nájemní smlouvě na dobu neurčitou s vlastníkem pozemků (Obec Senohraby) ze dne 1. května 2016. Tradičním, nezbytným a krajně nepříjemným jarním úkolem je odevzdání daňového přiznání za rok 2020, které bylo podáno naší pokladní paní Alicí Svatou v řádném termínu 24. března roku 2021.

Jak dále s říčními lázněmi

Cílem našeho Spolku je dlouhodobý rozvoj historických říčních lázní v delším časovém horizontu, s maximálním ohledem k jeho nezpochybnitelným kulturním hodnotám. K unikátnímu areálu jsme vždy po dobu 25 let přistupovali a budeme přistupovat s pokorou. Naše členstvo dnes a denně svojí systematickou drobnou činností dokládá, že má ke zdejšímu okolí mimořádný vztah a plně si uvědomuje jeho památkové hodnoty. Právě proto náš spolek před pětadvaceti lety vznikl, aby zachránil toto kouzelné místo na břehu Sázavy pro příští generace před totální a faktickou likvidací. Zároveň hodláme důsledně hájit areál lázní a jeho okolí před případnými rušivými vlivy podnikatelských aktivit, nerozumnými stavebními zásahy či možnostmi, že se toto místo stane předmětem krátkodobého lukrativního zájmu.

Místo historických lázní s nezaměnitelným koloritem, geniem loci místa a historií psanou stovkami či spíše tisíci známých, méně známých či zcela neznámých lidí, musí zůstat nadále živou památkou idealizovaných dob období Rakouska-Uherska, meziválečného období či pochmurných dob normalizace. Musí zůstat místem žijícím v symbióze s unikátním komplexem dvou hradů a dalšími významnými lokalitami, památkovými či historickými objekty, kterými je okolí Senohrab plné. Záchrana, ochrana a prezentace národního kulturního dědictví veřejnosti je nepochybně během na delší trať. Z tohoto důvodu se náš spolek snažil dojednat s vedením obce dlouhodobější smlouvu o pronájmu, která by umožnila investovat větší množství finančních prostředků do svěřeného majetku s možností využití bohatých dotačních titulů, které jsou v současné době k dispozici, avšak na základě krátkodobých pronájmů na ně nemáme šanci dosáhnout. Tato skutečnost nyní padla, jelikož máme uzavřen dodatek k nájemní smlouvě na dobu neurčitou.

Náš Spolek bude vždy a zásadně proti komercializaci a jakémukoliv narušení ducha této významné historické památky, jehož jsme v nedávné době byly svědky při výstavbě zcela unifikovaného, nevzhledného, s areálem nekorespondujícího objektu sociálních zařízení. Při pravidelné údržbě či realizaci rozsáhlejších zásahů do areálu plovárny budeme vždy a důsledně postupovat citlivě k tomuto zcela unikátnímu historickému komplexu budov, který by se měl společně s dalšími památkami na časy dávno minulé stát živým organismem a magnetem turistického ruchu s maximálním ohledem na jeho památkové hodnoty. Vzhledem k profesnímu složení našeho spolku, pestré škále jeho příznivců a naší dosavadní práci se domníváme, že jsme v tomto ohledu obci zárukou. Obdivovaný komplex říčních lázní letos slavil sto dvacáté druhé narozeniny a přívoz funguje již minimálně devadesát sedm let. Profesně pestré členstvo našeho spolku je schopno zajistit nejen faktický provoz lázní či přípravu grantových žádostí, ale i projektové a realizační zajištění tolik potřebných úprav areálu a jejich projednání s příslušnými orgány státní správy. Náš spolek dlouhodobě velmi úzce spolupracuje se Sdružením pro ochranu

kulturního dědictví Zlenice (Klubem přátel hradu Zlenice) a podílí se na rehabilitaci, opravách a prezentaci významné kulturní památky hradu Zlenice, který probíhá pod záštitou a s výraznou pomocí vlastníka tohoto objektu, kterým je obec Senohraby. Vzájemná spolupráce obou spolků ve spojení s obcí je bezpochyby mimořádným přínosem a velkým pozitivem.

V průběhu stávající podnájemní smlouvy v omezené míře přistupujeme k nejnaléhavějším a nezbytným rekonstrukcím postupně odcházejícího mobiliáře plovárny. V letošním roce jsme se podíleli na odstranění následků opravy čističky odpadních vod, která však bohužel nadále vykazuje ne zcela stoprocentní výkon. Zásadní proměnou prošel převoznický domeček, kde byla v uplynulých letech kompletně vyměněna elektroinstalace, vyrobena i instalována nová dřevěná dvoudílná okna, osazeny nové okapy a domeček dostal zcela nový nátěr. Vstupy do areálu plovárny i oba konce přívozu byly opatřeny novými informačními panely. Příští rok chceme pokračovat v investicích do převoznického domečku a to rekonstrukcí podlahy a instalací vytápění standardními kamny. Budeme pokračovat v postupném zmírňování následků stavebních aktivit v areálu plovárny, k tomu však může dojít až po skutečném plném zprovoznění čističky, která doposud stále vykazuje dílčí nedostatky. Nadále se budeme snažit o zušlechtnění nevábneho vzhledu sociálního zařízení, kterému by bezpochyby prospělo obložení dřevem, aby zapadlo do koloritu dřevěných lázeňských kabin. Areál plovárny s novými ploty bychom rádi ohradili živým plotem lemujícím cyklostezku. Vlastní cyklostezka by měla být rekonstruována a doplněna o nezbytné vybavení (především stojany s možností uzamčení). V rámci rekonstrukce a údržby okolních cest a cyklostezky se sice v roce 2020 podařilo postavit nový můstek přes Mnichovický potok, který odolá velkým vodám, ale nadále je problematický značně rozbitý brod přes tento potok, což má vliv na silné proudění vody a podemílání plovárenského břehu na levém břehu potoka. Průběžně připravujeme projekt (či zatím spíše studii) s výhledem na delší období, který by stanovil možné směry rozvoje říčních lázní. Mezi základní úkoly patří dokončení oprav převoznického domku, replika doposud dochovaných lázeňských kabin a částečná dostavba lázeňských kabin podél Mnichovického potoka, které by měly sloužit k zázemí stanového tábořiště a k uchovávání sportovních potřeb a plovárenských doplňků. Zcela obnoveno by mělo být stávající hřiště, které postupně nenávratně zarůstá vegetací. Na základě dostupných grantových titulů bude nutno na jednotlivé dílčí kroky shánět finanční prostředky a postupně je realizovat. V případě rozšíření plovárenského mobiliáře bude nutno pořídit především sportovní potřeby a plovárenské doplňky (lehátka, křesílka, slunečníky, popelníky, nafukovací matrace a hračky, lodě a předměty k vodním sportům). V neposlední řadě bychom rádi realizovali brožuru či skládačku o historii plovárny a vydali konvolut historických pohlednic.

V krátkodobém horizontu (rok 2022) je nutná oprava stávajících podlah a jejich izolace a obnova vytápění převoznického domečku kamny. Nepochybně

je nutno výrazně zkomplikovat cyklistům možný průjezd přes plovárnu zpomalovacími prahy. V rámci realizace nové elektroinstalace bohužel nedošlo k umístění dvou venkovních světel usnadňujícím pohyb návštěvníků plovárny a stanového tábořiště po setmění. V jednání je nadále výroba železného pozinkovaného protiskluzového nástupu na přívoz na zlenické straně řeky, který byl vyměřen, nakreslen a jeho výroba nyní přislíbena. Výměna této části zlenického nástupu na přívoz je již nezbytně nutná, protože stávající dřevěná podesta je již těžce poškozena vytrvalým taháním kánoí a dalších lodí přes přístup na přívoz.

Z dlouhodobého hlediska je nutno průběžně připravovat projekt revitalizace a obnovy lázeňského mobiliáře, především repliky kabin, který bychom chtěli následně předložit obci a pokusit se na jeho realizaci získat finanční prostředky.

A nyní shrnutí činností v roce 2021

Naše spolková činnost byla vždy postavena na dobrovolnosti a chuti přiložit ruku k dílu. Proto se členové spolku a jeho příznivci pravidelně setkávají při jarních a podzimních brigádách, kdy je potřeba připravit plovárnu na příchod prvních návštěvníků či ji naopak uložit k zimnímu spánku. Tyto brigády již nemají charakter pevně stanovených termínů, ale spíše reagují na možnosti lidí podílet se na nezbytných udržovacích činnostech a opravách. Přesto v průběhu roku realizujeme minimálně čtyři pravidelné brigády související se spouštěním a vytahováním lodi a koupacího mola z vody, kdy je nutná přítomnost většího počtu pomocníků.

Letošní sezonu jsme zahájili poněkud neobvykle úředně. Jelikož nám 30. dubna tohoto roku měla vypršet pětiletá platnost nájemní smlouvy, požádali jsme v dostatečném předstihu o její prodloužení a následně **došlo 23. dubna k uzavření dodatku k této nájemní smlouvě**, který specifikuje dobu nájmu na dobu neurčitou.

Skutečnou **dvacátou pátou plovárenskou sezónu** jsme však zahájili o něco později, než bývalo obvyklé, a to z důvodu vládních protiepidemických nařízení. **Převoznická loď byla spuštěna na vodu až 17. dubna**, tedy ihned po odvolání zákazu cestování mezi okresy. Při spouštění lodi na vodu jsme rovněž instalovali na druhou stranu řeky loni nově opravený nájezd pro loď, který již několik let deponujeme na našem senohrabském břehu řeky. V průběhu dubna a května přívoz jezdil jako obvykle pouze o víkendech a svátcích, v průběhu června, července a září se potom převáželo každý den. V říjnu jsme již opět přešli na podzimní jízdní řád a jezdili jsme pouze o víkendech a svátcích.

5. května proběhlo na plovárně **natáčení dokumentárního pořadu nazvaného Na dovolenou!** v cyklu Co naše babičky uměly a na co my jsme zapomněli, který byl následně vysílán v neděli 13. června na programu ČT 1.

V průběhu jarních měsíců jsme se intenzivně věnovali údržbě plovárenské zeleně. Na jaře bylo nutno především celou plovárnu pohrbat, sesbírat napadané klacky a větve a především rozhrbat desítky krtinců, kterými nás plovárenský krtek bohužel zásobuje po celou sezónu. Do truhlíků na plovárenském oplocení jsme zasadili nové květiny v podobě červeno-bílých muškátů, byl upraven záhonek podél převoznického domku a doplněn záhonek v okolí čističky odpadních vod. Zde bylo vyrobeno nové oplocení z břízy bělokoré a okolo čističky byly rozhrabány tři kubíky dovezené mulčovací kůry. Na jaře rovněž proběhla oprava a vyčištění rekonstrukce nároží zaniklé středověké zástavby odkryté v roce 2002 archeologickým výzkumem.

Během celého roku bylo nutno udržovat areál říčních lázní (hrabání popadaných větví, poházených klacků) a především pravidelně sekat. S ohledem na poměrně vlhké jaro rostla letos tráva jako z vody, a tak jsme museli v průběhu roku plovárnu posekat desetkrát traktorem a čtyřikrát křovinořezem, kterým jsme udržovali především břehy podél Sázavy a Mnichovického potoka, plochy podél plovárenského ohrazení a prostory Baštírny. V neposledním řadě probíhala řada dílčích úprav či oprav na lázeňském mobiliáři, především pravidelná výměna prošlápnutých prken na kabinách či průběžné opravy sociálních zařízení (rozbitá venkovní sprcha, nefunkční splachovadla, výměna žárovek apod.).

O víkendu **28. až 30. května** proběhla bohužel jediná významnější kulturní akce, která se konala po loňské přestávce způsobené epidemií nemoci Covid-19. Jednalo se o tradiční **narozeninovou párty kamarádů z osady Dejvické nádraží** (několik padesátin) a našeho převozníka Vojty Kašpara (jedny dvaapadesátiny). V sobotu večer potom oslavencům i gratulantům zahráli P.S., Tři čutory, Arrogant Twins a Střešovická Kramle.

S ohledem na stále poměrně vysoký stav vody a nepřízeň počasí jsme zahájili plovárenskou sezónu až **5. června spuštěním mola na vodu**. Nutno podotknout, že letošní květnová a červnová voda byla ve srovnání s předchozími roky poměrně vysoká a na několik dnů, kdy výška vody i průtok přesahovaly první povodňový stupeň, jsme z bezpečnostních důvodů rezignovali na převážení.

V pondělí **14. června** jsme na plovárně uspořádali **zasedání Středočeské archeologické komise**, která sdružuje všechny archeologické organizace (muzea, památkové ústavy, ústavy), které působí na území Středočeského kraje.

V červnu a počátkem července jsme doplnili plovárenskou zeleň o nové sponzorské dary v podobě kytic a keřů a věnovali se údržbě lázeňských kabin a převoznického domku. V průběhu června jsme potom útrpně snášeli pravidelně a v hojném počtu dorážející skupiny školních výletů, z nichž jsme některým poskytli zázemí na opékání buřtů či možnost sportovního vyžití a společenských her. Některé školy jsme již tradičně svezli lodí po řece Sázavě. V průběhu července jsme rovněž pořídili ze spolkových peněz do naší flotily

nový paddleboard, který se obratem stal žádaným artiklem, který půjčujeme návštěvníkům plovárny.

Červen a červenec byl rovněž obdobím vodáků, kteří k nám stále častěji přijíždějí. Zajištění dostatečného komfortu pro ně bylo poměrně náročným úkolem, zvláště v průběhu dvou až tří víkendů, kdy plovárna skutečně praskala ve švech.

Na počátku **července (9.)** se na plovárně konala **první ze dvou letošních svateb** (Jakuba a Ivy Bartošové) a **17. a 18. července** jsme poskytli zázemí tradičnímu **festivalu středověkých řemesel Oživlý středověk**, pořádaného našimi kamarády z Klubu přátel hradu Zlenice.

3. srpna u nás na plovárně natáčel **Český rozhlas dokumentární cyklus Nejhezčí plovárny v Česku**. A popularizaci naší oblíbené plovárny potom v letošním roce završil **rozhovor s naším převozníkem** Vojtou Kašparem v srpnovém čísle **časopisu Venkov a styl**.

Velkou a tradiční událostí je i **turnaj ve stolním tenise Hláška Cup**, který se tentokrát uskutečnil za příznivého počasí a hojné účasti v kategorii dospělých i dětí **9. srpna**. Turnaj opět výborně organizačně zvládli Líbalovci s Hnátkovci a na jubilejním dvacátém ročníku bylo smutné snad pouze to, že opět vyhrál Martin Pitro. V tentýž den se na plovárně konala **oslava diamantové svatby** našich velkých kamarádů a úžasných lidí, Květy Kotlánové a Antonína Kotlána, kterou jim uspořádala jejich drahá rodina. Bylo pro nás velkým potěšením je na plovárně vidět šťastné a popřát jim ještě mnoho krásných společných let.

Na závěr léta se na naší plovárně konala **druhá letošní svatba** Báry Hakenové a Jiřího Zilvara, kteří si přímo na plovárně řekli své ano **11. září**.

V sobotu **25. září** jsme si opět drobnou pietní akcí na hradě Zlenice **připomněli našeho kamaráda Tomáše Durdíka**, který nás zcela nečekaně opustil již před devíti lety v roce 2012.

Konec plovárenské sezóny jsme letos, i s ohledem na chladné počasí, ohlásili na **25. září** a v tento den jsme definitivně **vyndali koupací molo z vody**. Bohužel poslední podzimní poryvy větrů nám **porazily a zničily informační panel na plovárně**, který budeme muset v příštím roce postavit nový.

Převoznická sezóna skončila v sobotu **30. října vytažením převoznické lodi z vody** a jejím uložením k zimnímu spánku. Tohoto ukončení sezony se již bohužel nemohl zúčastnit inventář našeho přívozu – Vladimír „Mates“ Matoušek, který byl z důvodu zdravotních komplikací hospitalizován v benešovské nemocnici. Všichni mu bezesporu přejeme brzké uzdravení i návrat k jeho milované řece.

Závěrečnou tečku za pětadvacátou plovárenskou sezónou potom byla **členská schůze** našeho spolku, která se uskutečnila **20. listopadu** na již tradičním místě pohostinského zařízení Baštírna na senohrabské plovárně.

Na závěr je slušné poděkovat. Děkujeme všem, kteří každodenní obětavou prací udržují plovárnu při životě a nezištně zajišťují její běžný provoz. Jsou to především naše lázeňské, bez nichž by to všechno pochopitelně vůbec nebylo možné. Nesmírně děkujeme našim sponzorům, kteří často nezanedbatelnými částkami přispívají na provoz a záchranu místa, které máme všichni rádi. Velké díky patří těm, kteří nám v letošní nelehké sezoně pomohli zachovat pravidelný provoz přívozu a v případě výpadku některého z převozníků obětavě a operativně zaskočili. Díky směřují i k našim kamarádům, kteří nám formou faktických sponzorských darů přispívají k zušlechtnění naší krásné plovárny či k její údržbě a provozu. Dále je nutno poděkovat těm, kteří bez nároku na honorář občas něco přivezou, odvezou či přesunou z místa na místo automobilem či jinou mechanizací a samozřejmě děkujeme těm, kteří nám občas pomohou s náročnějšími, komplikovanějšími či těžšími úkony souvisejícími s plovárenským provozem. V neposlední řadě jsme rádi, že se do aktivit okolo plovárny stále více zapojují i naši senohrabští kamarádi, ostatně je to i jejich plovárna. A to vše se často odehrává a domlouvá v pohostinském zařízení Baštírna, kde se většina podstatných věcí probere a domluví. Vzájemné sympatie a bezkonfliktní symbióza plovárny s přilehlou restaurací a jejím osazenstvem je přidanou hodnotou a proto patří díky i Baštírenským.

Speciální poděkování potom směřuje k otcům zakladatelům, či spíše k matkám zakladatelkám, kteří před pětadvaceti lety vdechli tomuto úžasnému prostoru na soutoku Sázavy s Mnichovickým potokem nový život. A nám tím dali možnost zdejší atmosféru nasát plnými doušky a jejich původní záměr rozvíjet.

Do roku následujícího si popřejme hlavně hodně zdraví, to je v dnešní době to nejpodstatnější, a samozřejmě všem přeji, abychom se zde zase všichni na jaře sešli a těšili se z tohoto krásného místa i ze skutečnosti, že zase můžeme být spolu. A připomeňme si, že příští sezóna již bude dvacátá šestá.

Tato výroční zpráva byla předložena a schválena na **členské schůzi** členů a příznivců Spolku **20. listopadu** roku 2021 v restauraci Baštírna na senohrabské plovárně.

28. ledna – zimní pohádka Romana Kotlána

U přívozu

Koupaliště

Na plovárně

Račte vstoupit

17. dubna – spouštění lodě na vodu

Konec zimního spánku

Na cestě k Sázavě

Na vodu

Vše v pořádku, hlásí Mates

5. května – Česká televize natáčí

Nad plovárnou

Nad plovárnou II

Na plovárně

Před převoznickým domečkem

29. května – Narožky na břehu Sázavy

Práce na Silnici
Kratos
Prozpěvující Si

P.S.

Poslouchej Songy

Pravice Spojené

Hrádek (50) – Kuláč (50)

Oslavenec kamarád Koblížek

Tři čutory na Sázavě

Jirka Nedvídek a Benjamin Daniels = Arrogant Twins

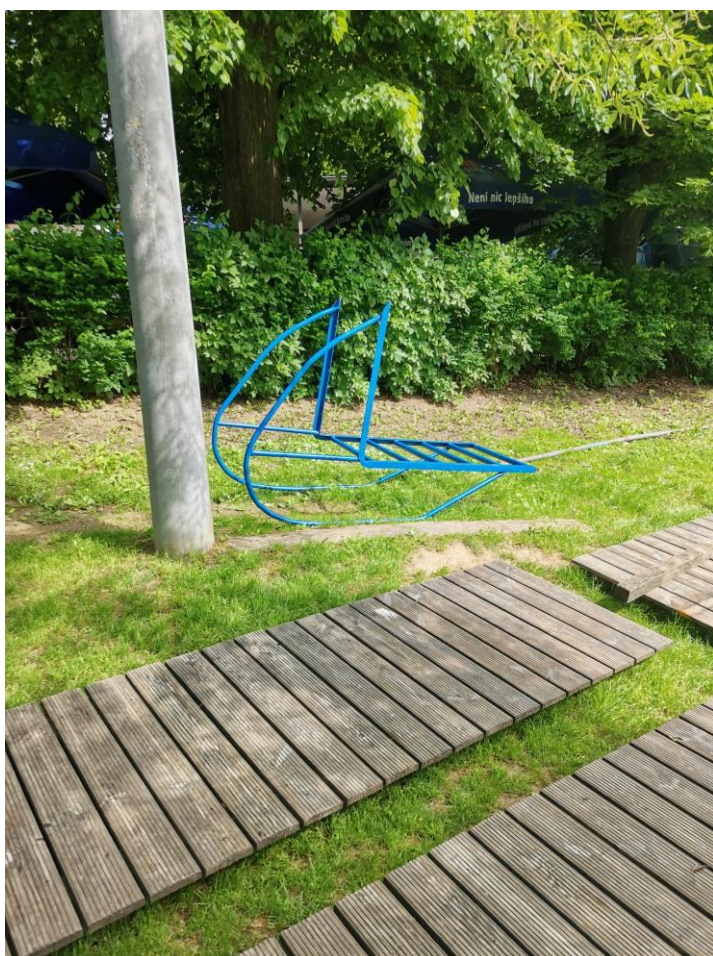

Střešovická kramle

Venca Girsá

5. června – zahájení koupací sezóny

**Plovárenskou sezónu jsme
zahájili spuštěním
koupacího vorku na vodu**

**A nové opravené schody
do vody
od Jirky Halíře**

Na vratké ploše

Na šikmé ploše

3. srpna – Český rozhlas natáčí

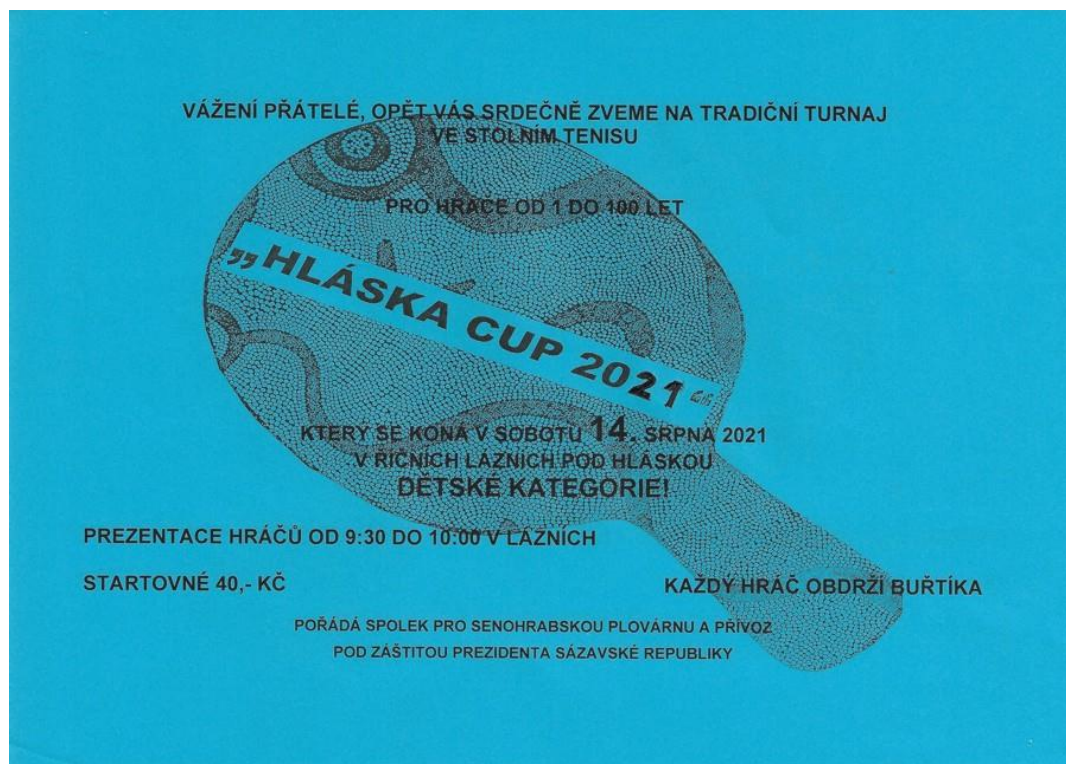

Před natáčením

Po natáčení

14. srpna – Hláška Cup – 20. ročník turnaje v ping-pongu

Hlediště

Kolbiště

Finále

Hodnotné ceny

A jejich držitelé

**Přítomnost i budoucnost
plovárenského stolního tenisu**

11. srpna 2021 – další z plovárenských svateb

Na cestě k oltáři

Novomanželé

Před oltářem pod lípou

25. září – konec lázeňské sezóny

Transport podlážek z vody

Postupné rozebírání pontonu

**Dílce pontonu
na cestě z vody**

A ještě poslední část

17. října – Ivanka Masopustová – převoznice

30. října – konec převoznické sezóny

Nad ránem při sbírání sil

**Pro nájezd
na druhou stranu
s Pepou Hoffelnerem**

**Zápas s nájezdem
– v bahně**

S novými podlahkami do loděnice

Nezbytná očista

Závěrečné kosmetické úpravy

A zase za rok

**s pomocí kolektivní paměti a fotografií České televize, Českého rozhlasu,
Veroniky Hnátkové, Jana Hovorky, Petra Juřiny, Vojtěcha Kašpara,
Michala Kyncla, Alice Svaté a Zory Wogatzke**

sestavil a sepsal:

Senohraby 2021